

ville stille det Ændringsforslag, jeg nu har stillet, om, at Kreditforeninger skulle være fritagne for at svare Kommuneskat.

Jeg kan nemlig ikke indse, at der kan anføres tilstrækkelig holdbare Grunde for, at den kommunale Skattepligt skal udvides til Kreditforeninger. De Argumenter, som ellers anføres for Selskabsbeskatningen til Kommunerne, ere jo disse, at Selskaberne ofte optræde som næringsdrivende, søge Erhverv som næringsdrivende, og derved konkurrere med andre næringsdrivende i vedkommende Kommune, næringsdrivende, som ere skattepligtige — og deraf følger jo ogsaa, at det kun er billigt, at deres Konkurrenter ogsaa blive skattepligtige — og endelig, at Selskaberne i mange Tilfælde paaføre vedkommende Kommuner forøgede Byrder paa forskellig Maade. Men jeg tror ikke, at noget af disse Argumenter tilstrækkelig kan begrunde, at den kommunale Skattepligt udvides til Kreditforeninger. Thi disse ere ikke næringsdrivende, søge ikke Erhverv som saadanne og konkurrere ikke med andre skattepligtige næringsdrivende, og de paaføre heller ikke de Kommuner, hvor de have deres Opholdssted, deres Kontorer, forøgede Udgifter. Tværtimod, det er en stor Fordel for en Kommune at være Sæde for en Kreditforenings Kontor. Den største Del af Administrationsfondets Udgifter blive jo i Virkeligheden anvendte i Byen og komme altsaa til Fordel for de næringsdrivende i den By, hvor Kreditforeningen har sit Sæde. Dernæst drager Kreditforeningen ogsaa i ret stort Omfang Kunder til Byen, som ikke blot ere Kunder for Kreditforeningen, men ogsaa for de næringsdrivende i Kommunen. Og særlig forekommer det mig aldeles urigtigt at lade Kreditforeninger svare Skat til Kommunerne, naar Sparekasser skulle være fri, hvad der jo er foreslaaet i Lovforslaget. Sparekasserne have jo tilmed Særformue, og om dem kan man sige, at de ere erhvervssøgende, at de drive Næring. De staa heller ikke i det Forhold til deres Interessenter som Kreditforeningerne gøre til deres. Det er anderledes selvstændige Institutioner. At fritage Sparekasserne og beskatte Kreditforeningerne er ogsaa saa meget mærkeligere, som det i Virkeligheden er at fritage Kapitalisternes Kasser for Kommuneskat, medens man lægger Skat paa Skyldnernes Kasser. Det kan vel siges, at det i nogen Grad stemmer med Skriftens Ord om, at den, der har meget, skal der gives mere, og den, der har lidet, skal der tages fra, men jeg tror dog ikke, at

det er stemmende med *retfærdige* Lovgivningsprincipper, at gaa frem paa denne Maade. Og det er slet ikke smaa Beløb heller, det drejer sig om. Hvor meget det kan blive, kan være Tvivl underkastet, det er i nogen Maade et Fortolkningsspørgsmaal, og jeg tør ikke give mig ud for at være særlig sagkyndig som Lovfortolker. For øvrigt kan det være vanskeligt for nogen at sige noget afgørende i den Henseende, thi det er jo til Dels overladt til den til enhver Tid værende Indenrigsminister. Han skal affatte et Skema, hvorefter disse Selskaber skulle opgøre deres Aarsregnskab, og hvor stort et Overskud det kommer til at udvise, kan jo i nogen Maade bero paa, hvorledes Skemaet er affattet. Om det vil blive hele Reservefondets Formuefremgang f. Eks., der kan blive skattepligtig, kan derfor maaske være Tvivl underkastet, men det forekommer mig, at det langt fra er udelukket, særlig i de Kreditforeninger, hvor Interessenterne ved Udtrædelse af Foreningen ikke have noget som helst Krav paa at faa nogen Andel af Reservefonden udbetalt, og det gælder jo flere Kreditforeninger. For øvrigt er det saaledes, at de ikke i nogen Kreditforening have noget ubetinget Krav i alle Tilfælde paa at faa nogen Reservefondsandel udbetalt, naar de træde ud, men denne Ret er i alle Tilfælde noget betinget, navnlig af, hvor stor Reservefonden i det hele er i det Øjeblik, den vedkommende træder ud. For Resten er der ogsaa Kreditforeninger, hvor det er saaledes, at vedkommende Interessent fortaber sin fulde Reservefondsandel i Misligholdesestilfælde, altsaa hvis han ikke overholder sine Forpligtelser over for Kreditforeningen. Det kan derfor være noget tvivlsomt, hvorledes den Formuestatus, som bliver Grundlag for Beskatningen til Kommunen, skal opgøres for Kreditforeningerne, og det er langt fra udelukket, at det kan blive hele Reservefondets Formuefremgang i det enkelte Aar, der kan blive Grundlaget. Men hvis det er Tilfældet, vilde det, hvis denne Lov havde gjaldt allerede før Kreditforeningernes sidst afsluttede Regnskabsaar begyndte, have stillet sig paa følgende Maade i følgende Kreditforeninger med Hensyn til Kommuneskat for sidste Regnskabsaar. I Østifternes Kreditforening var den fulde Formuefremgang, som vilde være bleven Genstand for Beskatning, 674,294 Kr. 60 Ø., deri medregnet et Beløb af 45,248 Kr. 69 Ø., som er udbetalt til udtraadte Interessenter, med Hensyn til hvilket Beløb det jo imidlertid